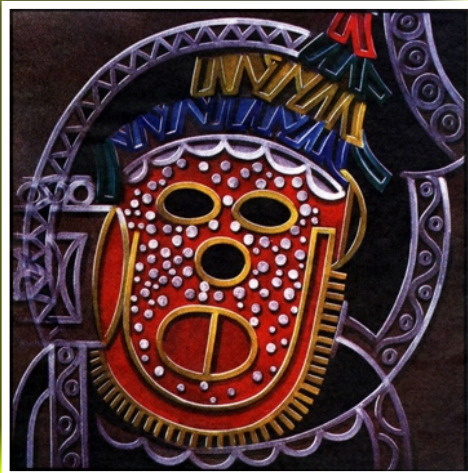

Jose Luis de la Mataren irria

Irri egiten genuen, noski.
Irri algara batzuetan, goia jo arte.
Nire oroimenean arakatzuz oroipen batzuk
burura etortzen zaizkit eta horietako bat
edo bi edo... Zure gaztaroan
metatutako istorioak, abenturak,
bihurrikeriak eta demasak. Horiek
nola kontatzen zenituen, zein indarra
eta bizi poza transmititzen zenituen,
entzuten ari zena, bera ere, hori bizitzen
arituko balitz bezala sentitu arte. Nola
behartzen zenuen ahotsa, tinbre berezia
sortuz... Kutsakorra zen.
Zu, istorioak kontatzen, disfrutatzen
ikusten zintudan eta ni, istorio horiek
entzutean, pozik eta animoso sentitzen
nintzen. Eta sentitzen naiz.
Handiak ziren/dira une horiek, egundokoak!!
Bai, jauna!!

Iñaki Ibargarai